

O Başbakan Bizdendi

– A.Müfit KUTLU · 10 Mayıs 2009

b.

1950 – 1960 yılları asında Başbakanlık yapmış olan Adnan Menderes'e duyulan sevgi öyle samimi bir sevgiydi ki o sevgiyi milletin kalbinden sökmeye hiçbir cuntanın ve siyasi partinin gücü yetmedi .

Yaşlı bir demokrat anlattı : " 1951 yılında Konya'da bir mitinge gitmiştik . Çevrede korkunç bir kuraklık vardı . Köylü perişan ve bitkindi . Konuşmalar bitmiş kalabalıklar dağılıyordu . Gözlerim Menderes'i aradı . Konuşma alanının epey uzağındaki tarlada yanında Tarım Bakanı Ökmen'le birlikte diz çökmüş olarak buldum . Gözleri yaşlıydı ve ağlıyordu . Bu korkunç kuraklık karşısında dua ediyordu . O da bir çiftçi çocuğuydu. "

" Daha sonra çimento fabrikasının açılışına Balıkesir'e gelmişti. Bir ara Cumhurbaşkanı Celal Bayar sordu " Adnan Bey nerede ? " Baktık araştırdık , bir de ne görelim ; ilerde köylülerin arasına oturmuş onlarla sohbet ediyor . Çevresinde ne bir koruma ne de bir müsteşar bile yok . İşte o öyle bir başbakandı ." derken yaşlı vatandaşın sesindeki hırçınlık kaybolmuş , gözleri yaşlarla dolmuştu .

Bir emekli albay kitabında anlatıyor :

" 1960 İhtilalinde Harbiye'de öğrenci idik . İhtilalde başımızda bir Binbaşı ile evrak tesbitine götürüldük . Üzerinde Başvekil Adnan Menderes yazılı bir levha olan kapının önündeyiz . Arkadaşlardan birinin omuz darbesiyle kapı açıldı . Arama yapıyoruz . Bir ara makam masasından yer bir şey düştü . Baktım bu bir Kur'an-ı Kerim . Tüylerim diken diken oldu .Hemen Kitabı ve dolapta gördüğüm Menderes'e ait kravat ve beyaz bir mendili kimseye göstermeden aldım . Ağlamamak için de kendimi zor tutuyordum Sonraki günlerde Menderes Harbiye'de mahkumken , biz de kapıda nöbetçiyiz . O derece eziyet ve sıkıntı çekmiş ki bir Harbiye öğrencisini dahi görür görmez hemen ayağa kalkarak , ceketinin önünü düğmeleyip esas duruşa geçiyordu . Nöbetçi iken yanına girdim . O asil ve kibar lisanı ile bana dedi ki " Buyurun evladım , bir emriniz mi var ? " O pırl pırl çehre , devamlı gülen yüz bir gül gibi solmuş , elmacık kemikleri belli olacak derecede zayıflamış , yanakları çökmüştü .Ben ondan daha fazla esas duruşa geçip hüzünlü ve mahcup olarak cevap verdim :

- Asla Efendim , emir değil ; bir durumu size arz etmek için geldim .
- Buyurun , sizi dinliyorum evladım .
- Efendim , odanızda yapılan aramada sizin bir Kur'an-ı Kerim'iniz ile kravat ve mendilinizi alıp muhafaza ettim . Bunları size teslim edebilirim .

Dudakları titredi . Çukurlaşmış gözlerinde damlalar belirdi . Ve koskoca Adnan Menderes boynuma sarılıp hıçkırma hıçkırma ağlayarak dedi ki :

- Evladım , aranızda böyle imanlılar da var mıydı ? Onları sana hediye ediyorum . Ananın ak sütü gibi helal olsun . Yalnız senden istirhamım bizim evden okumam için bana bir tane Kur'an-ı Kerim getirebilir misin ?

- Derhal Efendim ,dedim . Ve çamaşır vesair arasında bir de Kur'an-ı Kerim getirdim . Ağlayarak çok dua etti bana . (E.Alb. F.Ö. Türkiye Gazetesi / 5.6.1993)

Menderes'i Yassıda'da idama mahkum edecek askeri cunta adına Yargıç soruyordu :

- Ezanı neden Arapça okuttun ?

- Dünyanın her tarafında böyle okunuyordu ve ben milletime söz vermiştim .

O , yüce Allah'ın huzurunda Peygamber'ine ve milletine söz vermişti . Şehadetine giden yolda sözünden ve sevgisinden ödün vermedi .